

ALAPÍTVÁ A MILLECENTENÁRIUM TISZTELETÉRE

SZOKOLYAI

HÍRADÓ

SZOKOLYA POLGÁRAINAK LAPJA Ingyenes példány XXII. évf. 3. szám - 2018.

Az Életfa program kivitelezői

Fotó: Némethné Pintér Csilla

Az Életfa programról

2. oldal

Wierden Garden

4. oldal

Beszélgetés Nobik-Nagy Ritával

6. oldal

Interjú Szádóczkiné Tóttös Tündével

8. oldal

Mosollyal az emberért

10. oldal

Folytatódik az Életfa programunk!

Immár másodjára szerveztük meg az előző évben született gyermekek örömeire a faültetést. Idén 15 facsemetét ültettünk el a gyermekekkel, szüleikkel és nagyszüleikkel. 12 kislány és 3 fiú gyermek örömeire ültettünk május 12-én.

A korábbi évben, amikor a program elindult a Mányoki utcát jelöltük ki, hisz akkor egy pályá-

zaton nyertünk támogatást a megvalósításhoz és fontos tényező volt, hogy olyan helyre ültessük a fákat, ahol sokan látják. A 2017-ben született gyermekek fáit szintén a Mányoki utcába ültettük el, mivel még elfért és így lett teljes az utca. Nagyon szép nap sikeredett, öröm volt látni, hogy néhány csöppseget a szülők, nagyszülők, rokonok is elkísértek és boldogan ültették el a piciny gyermek születésének emlékfáját, amelyre a végén mindenkinek felkerült a táblája.

Az életfa program célja továbbra is, hogy utat mutassunk a gyermekeknek, s rajtuk keresztül a szüleiknek is. Erősítsük kötődésüket szülőfalujukhoz, s a falut körbeölelő páratlan természeti környezethez, hogy általuk biztosított legyen ennek a gyönyörű településnek a méltó, hosszú távú megőrzése, fennmaradása.

Köszönöm az önkormányzati dolgozóknak a terület előkészítését, Rendes Verának, Tekus Andrásnak, Molnár Nándornak és mindazoknak, akik segítették ezt a napot.

Némethné Pintér Csilla

Anyakönyv

Születések:

2018.04.14. Viski Barbara leánya Mira
2018.04.26. Falta Bonifác és Tóth Evelinleánya Eszter
2018.04.28. Ferencz Endre és Molnár Írisz fia Gellért
2018.05.18. Berinkei Krisztián és Dombóvári Tímea leánya Panna Dorina
2018.06.07. Nyári Tamás és Nyári Erika leánya Boglárka Abigél
2018.06.19. Schottner Krisztián és Kiss Gizella leánya Gréta
2018.06.22. Medvik Tamás és Dolecskó Ivett leánya Zoé

Házasságkötések:

2018.05.05. Zsilák Péter és Kovács Zsannet Erzsébet
2018.05.05. Andrassy Zoltán és Farkas Rita
2018.05.25. Kollár Gergő és Kiss Evelin
2018.05.25. Jöcsik Sándor és Mátyás Enikő Judit
2018.06.16. Fülöp Gábor és Merész Vivien

Elhunytak:

2018.04.26. Abai Tibor
2018.04.26. Abai Tiborné szül: Múzer Mária
2018.04.30. Tóth Lajos
2018.05.09. Matus Józsefné szül: Lukács Erzsébet Mária
2018.05.13. Kramlik Károly

Dobosné Ildikó anyakönyvvezető

Református lelkész érkezik Szokolyára

A tavaly év végén megüresedett lelkészi állásra június 10-én, vasárnap az istentisztelet után a református templomban a bívek lelkészválasztást tartottak, ami egy hosszú, több hónapos folyamat befejező lépése volt.

Az egyházközség presbiterei (megválasztott döntéshozói) január eleje óta mentek el vasárnapként az ország különböző helyeire és hallgattak prédikációkat, beszélgettek a lelkészekkel, hogy szívesen jönnének-e községünkbe lelkipásztornak.

A lelkészkeresésre 3+1 hónapjuk volt a presbitereknek. A lelkész meghallgatásokat követően, bölcs mérlegelés után, a gyülekezet elé Tamás Balázs nagytiszteletű urat terjesztették, aki a Kiskunlacházi Református Egyházközségben beosztott lelkész Takaró András délpesti református esperes mellett 2011 óta. Innen hívták

meg a szokolyai reformátusok községünkbe, ahol május 27-én hallhattuk a bemutatkozó istentiszteletét a templomban.

Most a június 10-i megválasztást követően egy körülbelül egyhónapos egyházi jogi folyamat kezdődött, aminek lejártát követően iktatják be hivatalába az új református lelkészt. Addig itt református parókia (lelkészlak) belső felújítási munkálatai folynak.

Tamás Balázs nagytiszteletű úr, feleségével Csillag Virág óvodapedagógus nagytiszteletű asszonnyal, valamint gyermekeikkel, Napsugár (2) és Zétény (1) érkeznek falunkba.

Fogadjuk őt és családját nagy-nagy szeretettel!

Avar Zsombor
presbíter

Isten éltesse Joli nénit!

Május 9-én 90. születésnapja alkalmából köszöntöttük Viski Mihályné Joli nénit, akivel egy kellemes beszélgetésben is részünk volt. Joli néni unokájánál, Zsuzsánál lakik, akinek családja szeretettel veszi körül. Jó egészséget és szép éveket kívánunk szerettei körében, Isten éltesse!

Némethné P. Csilla

Mutassuk meg, hogy csodálatos helyen élünk!

Május hónapban átadtuk az Iskola és az IKSZT közötti parkosított, megszépült részt, a Wierden Gardent. Nagyon szép és igényes közterülete lett ismét Szokolyának. Fontos lenne, hogy ezt óvjuk, gondozzuk, hisz csak így van értelme minden fejlesztésnek.

Tudomásul kell venni, hogy az önkormányzati dolgozóknak egy egész települést kell gondozniuk, így azokat a közterületi fejlesztéseket, amelyek egy-egy intézmény udvarában vannak, azokat annak az intézménynek kell gondozni. Nagyon sok munka, szervezés és pénz volt az Önkormányzat részéről, amivel ehhez hozzájárult! Sok településen örülnének ilyen fejlesztésnek, mint ahogy Igazgató Asszony is örömmel hívott, hogy egy értekezlet kapcsán több intézményvezető járt iskolánkba és mindenki csak ámul, hogy milyen szép az Iskola és a környezete is.

Május 12-én elültettük a 2017-es évben születt 15 gyermek örömeire az életfákat a Mányoki utcába. Bízom benne, hogy belátható időn belül sikerül megoldást találunk az Óvoda bővítésére és a Bölcsőde felújítására, mert úgy tűnik, igény van rá. Sajnos a bővítés, átalakítás és a felújítás igen sokba kerül, azt pályázati támogatás nélkül nem tudjuk megvalósítani. Az elmúlt hetekben meghívásomra itt járt Pest Megye Közgyűlésének Alelnöke Szerenka Tibor, akivel közösen néztük meg az intézményt. Úgy gondolom egyértelművé vált számára is, hogy a fejlesztésre szükség van Szokolyán.

Május 26-án megrendeztük a Börzsönyi Gyermekek és Ifjúsági Sportnapot, nagy szerencsénk volt, mert a borús, esős idő ellenére szombatra csodaszép időnk lett. Szép és programdús napot sikerült szerveznünk, köszönöm a segítőknek, hogy mindenki tudta a dolgát és jó hangulatban sikerült lebonyolítanunk ezt a napot.

Elkezdődött az Ady Endre utca helyreállítása, igen megnehezítette a munkálatokat a sok eső, köszönöm a lakosság türelmét és hozzáállását,

remélhetőleg július végére már a helyreállított úton biztonságban tudnak közlekedni. Kérem további támogató hozzáállásukat és köszönöm a hulladékszállítás bonyolalmait miatti segítő közreműködésüket is. Kérem egyben a lakosságot, hogy a munkálatok ideje alatt 3,5 t nagyobb súlyú tehergépkocsival az utcába ne hajtsanak be, mivel az út állékonysága az eső és a munkálatok miatt meggyengült.

Júliusban további két utca esetében történik még meg a helyreállítás, mind a Kassai utca egy szakaszán, mind a Brassó közben.

Az elmúlt időszakban idegenek jelentek meg településünkön, akik idős emberek hisztikus viselkedését kihasználva próbáltak pénzhez jutni. Kérem Önöket, figyeljünk egymásra és ha bárki furcsa helyzetet észlel jelentse önkormányzatunknál vagy akár a rendőrségen.

Az Egészségház környezetének szépítését is megvalósítottuk, nagyon sokan voltunk, annak ellenére, hogy egy hétköznapi este szerveztük az ültetést. Köszönöm az önkormányzat dolgozóinak a terület előkészítését és mindenkinek, aki az ültetésben részt vett. Nagyon jó érzés volt, hogy olyan sokan lettünk pillanatok alatt, hogy szinte alig jutott munka. A sok szép virágot elültettük és még ámentünk a Mányoki Barokk Szigethez, mivel ott is pótolnunk kellett az ellopott tiszafákat. Kérem a lakosságot, hogy senki ne vegyen át Bőgér Lászlótól növényeket, mert azt vagy közterületről, vagy a temetőről vagy magán kertekből viszi el. Köszönöm Verának a sok szakértelmet, mellyel segíti a fejlesztéseket.

A Mi Falunkért Közalapítvány javaslatára, közösen elindítjuk a fogadj örökbe egy közterületet felhívást! A felhívás során baráti társaságoknak, civil közösségeknek, intézményeknek lehet jelentkezni és örökbe fogadni, gondozni egy-egy közterületet. Azt gondoljuk így nagyobb megbecsülése lesz a fejlesztéseknek. Érdeklődés esetén minden évben díjazni fogjuk a legjobb közterületet, a gondozást Rendes Veronika felügyelete mellett lehet vállalni.

Szeretném felhívni a szülők figyelmét, hogy nagyon elkeserítő egyes gyerekek viselkedése.

Az Iskola tájékoztatása szerint néhányan képesek a másik gyermek kerékpárját megrongálni, hogy az balesetet szenvedjen. Tavaly küldöttség járt nálam, hogy a tornatermi öltözőkön nincs ajtó és annyira jó lenne, mert a lányokat zavarja. Megvettük, megcsináltuk, hogy tanévkezdésre új ajtók legyenek. Kb. október végéig

lehetek fent az ajtók, mert pár hét alatt már tönkre is tették. Az új orvosi rendelőben fogászati szűrés volt, míg ott voltak eldugítottak egy wc-t, kihúzgálták az összes papír kéztörölőt, ledobálták a földre. Az új székeken mászkáltak cipővel. El nem tudom képzelni, hogy miért csinálják! Ez nem lehet öröm nekik, ha pedig igen, az még jobban elszorítja! Lassan már mindenhol kamerát kell telepíteni.

Kérem a lakosságot, hogy az ingatlan előtti közterületet, egészen az útig mindenki tartsa rendbe. Fűnyírást követően a fűvet kérjük összesöpörni. A sövényeket, bokrokat a járdánál úgy rendbe tartani, hogy a közlekedést ne zavarja. Közterületre házak elé, kapubejárókba ne tegyenek ki köveket, mert az szabálytalan és balesetveszélyes. Különösen vonatkozik ez a Törökpatak utca legelső lehajtó utáni részére. Bárki véletlenül nekimegy, a kár tekintetében annak kell helytállni, aki kitette a követ. A Törökpatak utca különösen szűk utca, ott a közlekedést is gátolja. Kérjük az ott lakókat, hogy közterületre sövényt, tuját és bokrokat ne ültessenek, mert nagymértékben leszűkíti az utcát. Július 10-én a Virágos Magyarország zsűrije látogat el hozzánk, mutassuk meg, hogy csodálatos helyen élünk.

Fontos, hogy zajjal járó munkálatokat ne végezzenek olyan időben, ami a szomszédok, utcabeliek nyugalma zavarja. Sok panaszos jelzést kapunk, de csak akkor tudunk hivatalosan eljárni, ha írásos bejelentést kapunk. Mint ahogy az egészségügyi ellátással kapcsolatos panaszait is csak akkor tudjuk hivatalosan kezelni, ha azt írásban teszik meg.

Településképi homlokzatfelújítási pályázatunkra három pályázat érkezett, amelyből kettőt választottunk ki támogatásra, majd ezen módosítani kellett. Az egyik pályázat támogatását az anyaghasználat miatt vissza kellett vonnunk, így Brenner Dávid és családja egy helyi védettség alatt álló ingatlan felújítása kapcsán kapja az első fél éves támogatás összegét, akiknek köszönjük az igényes és példamutató felújítást.

Vis maior pályázatot nyújtottunk be a Kossuth

utca tekintetében, ennek elbírálása folyamatban van. A helyszíni szemle során a hatóság a kisvasút melletti árok helyreállítását és fél pályás burkolathelyreállítást javasolt.

Óvodánkba 1 fő óvónőt keresünk, mivel Szalai Emese anyai örömök elé néz, kívánunk neki szép és örökben gazdag babavárást.

Szádóczkiné Tötös Tünde iskolánk igazgatója ez év decemberében nyugdíjba megy, augusztustól felmentési idejét tölti, így a nyár folyamán új igazgatója lesz intézményünknek. Nagyon bízunk a zökkenőmentes tanévkezdésben és várjuk a tankerület által kinevezett új

igazgatót. Tündének pihenéssel teli, szép nyugdíjas éveket kívánunk és köszönjük a sok éven át tartó munkáját, hogy az iskola és a tanítás mindig fontos szerepet töltött be életében.

Hosszú évek előkészítése után örömmel tájékoztatom a lakosságot, hogy a támfal feletti utca önkormányzati tulajdonba került, melynek átvezetése folyamatban van. Így már be is adtuk egy pályázatra, hátha sikerrel jár a felújítása. Sajnos 2014 óta tartó folyamatos egyeztetések és felmérések után jutottunk csak idáig, a támfal még csak nem is létezett a két évvel ezelőtti felmérésig.

A nyár folyamán kerékpáros vándortábor lesz településünkön, mely során több napon keresztül 20-30 kerékpáros érkezik hozzánk, a tornateremben töltik az éjszakát, majd innen tekernek tovább. Fontosnak éreztük ezt azért is, hogy minél szélesebb körben ismerjék meg Szokolyát.

Elektronikai hulladék leadására az idei évben lehetőség lesz, amint megkaptuk az időpontot, közzé tesszük.

Némethné Pintér Csilla

Wierden Garden

Sokkal jobban féltem ettől a projektől, mint az Egészségház felújítástól.

Valahogy nem éreztem annyira egyértelműnek, mert ugyan Rendes Veronika csodaszép terve már hónapok óta a kezünkbe volt, de mégis. Nem tudtuk, hogy mennyi növény kell majd, annak mennyi lesz a költsége, milyen egyéb munkálatok merülhetnek fel, no és a szintek összehozása hol mennyi föld kitermelésével jár, akkor mennyi feltöltés, zúzalék kell és még sorolhatnám. Lesz-e valaki, aki szinte most azonnal és nagyon kedvező áron, de meg tudja csinálni? Ő, csak a kérdések és a tisztázandók keringtek körülöttem. Aztán a sok biztatás, hogy ugyan tudjuk, hogy Te ezt meg fogod valósítani.

Igyekeztem! Igyekeztek!

Persze ehhez kellett a sok segítő kéz és a

Wierdeni egyesület valamint a Tankerület támogatása a megvalósításhoz.

Vera nem csak megtervezte, hanem végig vitte az egész projektet és nagymértékben segítette a munkám vagy én az övét. Mindegy, hisz az eredmény a lényeg!

Sikerült határidőre egy csodaszép parkot kialakítanunk. Köszönöm Rendes Verának a Béta Tipp Kft.-nek, Tar Balázsnak, Kovács Gábornak és kollegáinak, Lénárt Andrásnak és Szilárdnak, Apunak, valamint kollegáimnak a munkáját, támogatását. Valamint mindenkinek, aki a terület újjászületésében, szépítésében részt vett, az átadón szerepet vállalt.

Szép lett, de azzal, hogy kész lett nincs vége a munkának, hisz ezt gondozni, locsolni kell! Itt már nagyon megcsappant a lelkesedés, mert ugye ez napi teher. Persze miért teher

egy olyan dolog, aminek a szépségét nap, mint nap élvezhetik azok, akik ott dolgoznak. Reméljük, hogy ezt mostanra ők sem tehernek, hanem örömteli feladatnak élik meg. Ez a megszépült terület mind az Iskola, mind az IKSZT valamint a lakosság örömeire épült. Amikor otthon kialakítunk egy virágos kertet azt is gondozni kell, minden új fejlesztés, bővítés természetes, hogy további feladatot jelent.

Pár napja jött egy köszönő e-mail, amelyben Marijan, Teun, Leidy, Wim, Alice, Jetta, Benny és Krisztina hálás köszönete volt!

Örömmel tettük, mi is köszönjük a sok éves támogatást és baráti kapcsolatot! Igyekszünk életben tartani!

Némethné Pintér Csilla

Konténeres hulladékszállítás

Hulladék átvétel verőcei telephelyen

Ömlesztett építőanyag kereskedelem

Gépi földmunka

dunakanyarkontener.com

06/70-364-0102

Vehull Kft.

A Börzsöny Gyöngye Óvoda és Bölcsőde hírei

Óvodánk hagyományai közé tartozik a jeles napokról való megemlékezés.

Áprilisban a Föld napjáról emlékeztünk meg. Minden csoport a fejlettségi szintjének megfelelően tárgyalta e kiemelt jelentőségű napot. Virágültetéssel szépítettük környezetünket, amelyhez a bölcsődei csoport is csatlakozott. Ők is szép, egynyári palántákkal tették hangulatossá a bölcsődei előteret.

Szép és látványos hagyomány a Májusfa-állítás. A színes szalagokkal és üveggel feldíszített fa napokig bejáratunk ékessége volt. minden csoport tavaszváró verssel és énekkel készült, a nagycsoportosok pedig tánccal zárták a jó hangulatú, hagyományörző összejövetelt. Külön öröm, hogy sok szülő nézte végig az óvoda előtti téren a műsort. A végén a nagycsoportos lányok kínálták körbe a sok finomságot, amit a szülők készítek.

A gyermeknapot az eső miatt az óvodában tartottuk, de gyerekeket kárpótolta az óvónők vidám

előadása. A három kismalac című mesét dolgoztuk fel és adtuk elő nagy-nagy kacagás közepette. Utána lehetőség volt kézimunka foglalkozásokra, „mozizásra” pattogatott kukoricával, Bogyó és Babóca diafilmekkel. Köszönjük Sisa Lászlónak a finom fánkot, amivel meglepte a gyerekeket.

A sportnapon már hagyomány az óvodai sorverseny. Idén is nagy létszámmal versenyeztek az óvodások, a kötélhúzást alig akarták abbahagyni. Megtörtént az óvodai és bölcsődei beiratkozás is. Az elmúlt évekhez hasonlóan nagy létszámú csoportokkal kezdjük szeptemberben a tanévet:

Kiscsoport: 27 fő

Középső csoport: 27 fő

Nagycsoport: 26 fő

A nagycsoportosok június első szombatján búcsúztak az óvodától és az őket nevelő felnőttektől. Szalai Emese óvodapedagógus és Tóth Zoltánné, Timi néni három éven keresztül

szerette, nevelte őket. Szárazné Pauliscsák Anett és Várady Lászlóné, Judit néni nagycsoportban csatlakozott hozzájuk. Az évfárról előtt a nagycsoportosoknak lehetőségük volt megismerni az óvoda „éjszakai életét”, ugyanis az óvó nénikkel, dadus nénivel éjszaka az óvodai csoportjukban aludtak. Valószínűleg sokáig emlékezni fognak rá.

Az óvodai évfárról ünnepségünket az óvoda kertjében tartottuk. Kedves, színvonalas műsorral búcsúztak a nagyok, megható, szép szavakkal köszöntek el a szülők.

A nyári szünetre sok pihenést, kikapcsolódást kívánunk a gyerekeknek és a kollégáknak egyaránt!

*Bőgérné Plachi Zsuzsanna
óvodapedagógus*

Köszönetnyilvánítás

Számomra nagy megtiszteltetés, hogy a Bőgér János emléktorna díjainak átadásán rész vehettem. Köszönettel tartozom: Pintér Csilla polgármester asszonynak, továbbá az egész rendezőségnek. Gyurcsik Mihálynak és az összes futballistának, akik az emlékkupát megalapították.

Köszönettel: özv. Bőgér Jánosné

A Szokolyai Híradó támogatói

A 2018. év lapszámaiban sem találják a sokáig szokásos csekket.

Ennek oka, hogy az önkormányzatnak és a jószándékú vállalkozóknak köszönhetően minden családhoz ingyen eljuttatjuk a Szokolyai Híradót.

Reméljük, hogy ez minden lapszámnál így lesz.

Hogy ez biztos legyen, szeretettel várunk minden támogatást. Csekket az Önkormányzatnál találnak. Utalni a következő számlaszámra lehet: Kisbíró Alapítvány Szokolya, 11742094-20160089.

Támogatóink: Szokolya Község Önkormányzata, Sisa Pékség, Révész Munkaruházat, XLAVINA, Börzsöny 2020 Kft., Stedra Csaba, Lakati Józsefné, Stunci Kft., Viski Csaba, Szentirmai György, Pabeschitzné Péter Kamilla (Szentendre), OD Invest Kft. (Molnár Nándor), Szokolya-Wierden Határon Átnyúló Baráti Egyesület, Zsember-i-Ker Kft., Arany Sarok Sörkert.

Látogatóban a Kossuth utca 25-ben

Már hónapok óta tervezgetjük a szerkesztőség tagjaival, hogy Nobik-Nagy Ritát és Sáros Bálintot felkeressük, mivel jó ideje itt laknak közöttünk. Szerencsénkre össze tudtuk hozni, hogy egy esti beszélgetés keretében jobban megismerjük őket. Rita a szokoliai általános iskolában angoltanár, párja, Bálint pedig hosszú-hosszú évek óta, 1978-tól dolgozik első munkahelyén a DDC Kft-nél, ebből kifolyólag már több alkalommal segítette Szokolját. Bence fiúkkal élnek, aki mellett még két szálkásszörű tacskó és egy különleges (norvég erdei) cicá színesíti meg napjaikat.

- Hogy kerültetek Szokoljára?

Bálint: - Valamikor 1992 környékén kerültem a környékre, egy telekcsere kapcsán. Családi kötődés révén Pilismarót az igazi szerelem, ahol a mai napig kis házunk van, és szinte minden hétvégét ott töltünk. Nagyon szeretek ott lenni, korábban építkeztem is, de ott most Bálint fiam él. Nekünk egy kis hétvégi házunk van Pilismaróton, ott töltjük a nyarat. Az egyik hobbim a vadászat, melynek során kapcsolatba kerültem a Borostyán Vadásztársasággal, és a Törökpatak üdülőterületen vettem egy házat. Ott már Ritával éltünk, amit idővel kinőttünk és Lózs Csaba segítségével találtuk meg jelenlegi otthonunkat itt Szokolján. 2015-ben rohamtempóban kezdődött az építkezés, átalakítás, amelynek köszönhetően már abban az évben beköltözhattünk.

- Rita, hogyan ismerkedtetek meg Bálinttal?

- Egyetemista koromban a céges nyelvoktatásban dolgoztam, amikor is Bálint megjelent egy intenzív nyelvtanfolyamon júniusban. A tanfolyam végén egy kolléganőmtől elkérte a számom és bármilyen furcsa, augusztusban már együtt éltünk, szinte rögtön éreztem, hogy ő az igazi. Három évig csiszolódtunk, ez egy intenzív

személyiségfejlesztő tanfolyamnak is nevezhető időszak volt az életünkben. Majd Esztergomban, a Dobó Katalin Gimnáziumban kezdtem tanítani, mert igen megterhelő volt a heti 40 órás nyelvoktatás Budapesten. Nagyon szép időszak volt a Komárom-Esztergom megye legjobb gimnáziumában töltött 8 év. Aztán megszületett fiunk, Bence.

- Akkor épp hol laktatok?

- Már a Törökpatak utcában laktunk, de Bálint nagyfiái is velünk laktak, mivel így hozta a sors. Bencénél sajnos 2,5 éves korában felsőlégúti megbetegedések sorozata után kialakult az asztma, ami megerősített bennünket abban, hogy itt maradjunk, jó levegőn. Szerencsére idővel sikerült egy olyan orvost találni, aki megnyugtatóan, hogy a betegséget ki lehet nőni, csak türelemmel ki kell várunk, amíg megerősödik. Bence állapota idővel rendeződött, így közösségbe tudott menni.

- Hol kezdte az óvodát?

- A szokoliai óvodába íratuk, Klári nénivel találkoztunk először, akinek szavai most is a fülemben csengnek: Bence most érett meg a közösségre – körülbelül 5 éves volt ekkor. Soha nem múló hálával gondolok Teri nénire, Anettre és Petrára, akik olyan környezetet biztosítottak a gyermekemnek, amit soha nem felejtünk el.

- Bálint, sokat vadászol?

- Igen, nagyon szeretek vadászni, és büszke vagyok Ritára, aki igazi vadászfeleség. Megedződött mellettem. Nagyon jól főz, a magyaros konyha hívei vagyunk. A vadból készült vadása a legfinomabb.

- A munkán kívül mi tölti ki még az idődet?

- Másik hobbim a motorozás, ezt hosszú éveken keresztül űztem, amikor is volt két balesetünk. Ezt követően, mint felelős szülők – főként Rita nyomására – úgy döntöttünk, hogy nem kísértjük a sorsot. Majd nehezen tudtam ellenállni, és még pár alkalommal motorra ültem: az egyik legszebb élmény az életemben, amikor 2014-ben végigmotoroztam Amerika nyugati partját. Azt gondoltam, ez jó búcsú lesz, de még máig is a motorozás az egyik hobbim.

- Rita, hogyan kerültél az Iskolába mint angoltanár?

- Lózs Csaba segítségével – akin keresztül Szádóczkiné Tötös Tünde igazgatóasszonyt is megismertem később – megtudtam, hogy itt bizony meg fog üresedni az angoltanári állás, mivel a kolléganő nyugdíjba megy. Jó lehetőségnek tűnt, mi több, jó időben. Úgy éreztem, ha szakmailag fejlődni akarok, itt a helyem.

- Hogy érzed magad az Iskolában?

- Mi itt kollégák hátat hátnak, vállat vállnak vetve dolgozunk, segítjük egymást, ott állunk a másik mellett. Tünde ez alatt a két év alatt olyan főnököm volt, aki tisztában volt a háttérrel, nem volt kétséges, ha itthon maradtam Bencével, annak oka volt, maximális segítőkészséget tapasztaltam részéről. Nagyon sok támogatást kaptam tőle, amit itt és most is szeretnék megköszönni. Ki tudom hozni magamból a maximumot és ez fantasztikus. Emellett különleges lehetőség, hogy az Iskola megújult, olyan energiákat szabadított fel, amelyeket nagyon jó érzés megélni. És persze eleve különleges az elhelyezkedése: csodálatos környezetben van, szép nagy udvarral. De ami talán a legfontosabb: úgy gondolom, hogy kollégáimmal pedagógiai értéket teremtünk itt Szokolján.

- Hogyan érzitek magatokat itt Szokolján?

- Nagyon jól, szeretjük Pilismarót is, de ott nem volt ilyen közösség, nem igen voltak szomszédaink. Amikor itt végig megyek az utcán, szinte majdnem mindenki köszön, a boltban Laci, a hentes tudja, hogy melyik sonka a kedvencem, mit szeretünk. Szeretünk itt élni, örülünk, hogy Szokoljára költöztünk.

- Rita, Te nemrég konfirmáltál már itt Szokolján, miért éreztél ezt fontosnak?

- Azért volt fontos, mert az apai nagyszüleim kapcsán volt jelen Isten az életemben. Nagyapámmal a Jézus élete című filmet néztünk, melynek végén Sinkovics Imre elmondott egy imát, ami utat mutatott számomra – 10 éves voltam. Életem során, mint mindenki másnak, nekem is sok nehézségem volt, ugyanakkor mindezek mellett még azt tudom mondani, hogy hiszek Istenben és érzem, hogy terve van velem. A legreménytelenebb helyzetekben is erőt adott. Azt gondolom, akkor kell konfirmálni, amikor annak súlya, hitele van az életemben. Hálás vagyok Adamek Norbert tiszteletes úrnak, hisz egy egészen elképesztő, különleges felkészítésen vehettem részt. Hálával gondolok Mónira, Rozira és Zsomborra is, hogy máig számítanak rám. Fontos ez nekem. Sajnos nem tudok annyit jelen lenni az istentiszteletek során, mint szeretnék, mivel tavasztól őszig szinte sosem vagyunk itthon hétvégén.

- Bence már iskolás lett, ő ide jár a szokoliai iskolába?

- Igen, ez nem is volt kérdés. Nem csoda, hogy abszolút „CSPAI-párti” vagyok: úgy látom, jobb a gyerekeknek, ha itt maradnak az óvoda után. Tünde szavai jutnak eszembe ennek kapcsán is: az, hogy a pedagógus hol tanít, csupán földrajzi kérdés. Kiváló pedagógiai munkát lehet

egy nyírségi iskolában is végezni, mint ahogy minősíthetetlen munkát is lehet egy elit, budapesti iskolában. Óriási tévedés, hogy egy városi iskolában garantált a minőségi oktató-nevelő munka. A legtöbb, amit adhatunk gyermekeinknek, a boldog gyermekévek: hogy elérhető közelségben vannak a barátaik, biztonságban, szeretetben és abban a közösségben nőnek fel, ahol élnek. Bence esetében is ez volt a döntő, szinte az egész óvodai csoportja ide jár iskolába. Számunkra nagyon fontos, hogy így is erősödjének a gyökerei.

- Milyen az angoloktatás nálunk?

- Alsó tagozatban, 1-3. évfolyamokon nem órarendi keretben tanítjuk az angolt, csupán heti 20 perc jut rá első és második, illetve 1 óra a harmadik évfolyamban délutáni foglalkozásként, amely alkalmak keretén belül igyekszem minél játékosabban tanítani. Felső tagozaton már magasabb óraszámban, egy remek tan-könyvcsaládból, maximális kiadói támogatással

(MM Publications, köszönet érte!) és egyre jobb technikai feltételekkel (pl. számítógépek, projektor) végzem a munkámat. Boldog vagyok, mert a visszajelzések szerint a gyerekek megszerették az angolt, ez pedig egyre inkább tükröződik az országos idegen nyelvi kompetenciamérés eredményeiben is.

- Mindig is angoltanár akartál lenni?

- Nem, dehogy, gyerekkoromban baleseti sebésznek készültem! Csak aztán rájöttem, ez a hivatás nőként nehezen összeegyeztethető a családalapítással, gyermekvállalással, ezért vettem egy 180 fokos fordulatot. Káposztásmegyeren jártam általános iskolába, majd ott is érettségiztem. Iskolaválasztáskor felvettek volna a Radnóti Gimnáziumba is, de az napi 2,5 óra utazással járt volna. Akkor édesanyjammal megbeszéltük, hogy maradok Káposztáson, mert egyrészt a sok utazás nagyon fárasztó lett volna, másrészt több általános iskolai osztálytársam is a Babits Mihály

Gimnáziumot választotta. Nem bántam meg, hogy így döntöttem: versenyeredményeim alapján, felvételi nélkül jutottam be az ELTE bölcsészkarára angol – magyar szakra. Így számomra a saját élettörténetem is azt támasztja alá, hogy a tehetséget minden iskolában felfedezi a jó pedagógus, és segít tanítványának, hogy azt ki is bontakoztathassa. Az ehhez szükséges eszközök megvásárolhatók, de a pedagógusi szív és lélek nem – ahol nincs, ott ezt semmilyen eszközpark, infrastruktúra nem pótolhatja.

Köszönöm a beszélgetést, hogy beengedtetek otthonotokba. Remélem, még sokat találkozom veletek az utcán, a boltban, az iskolában vagy a templomban. Lózs Csabának bérok két pirospontot! Szép szokoliai éveket kívánok nektek!

Némethné Pintér Csilla

Sport és Gyermeknap Szokolynán

Hetekkel, mi több hónappal a május utolsó hétvégéje előtt eldöntjük, hogy van-e annyi erő bennünk, hogy még a következőt megszervezzük. Aztán mindig adunk a másoknak egy kis lendületet, hogy persze megcsináljuk, de az időpont közeledtén már egyre kevesebben vagyunk, akik intenzíven kivesszük a részünket.

Díjak, kupák, ajándékok megszervezése, megvétele, program összeállítása, legyen este műsor vagy már menni sem bírunk, így inkább pihenünk? Sok-sok kérdés merül fel bennünk, míg eljutunk arra a bizonyos napra.

Pálya festés, fűnyírás, takarítás, plakát gyártás, e-mailes meghívás, fellépő megszervezése, hangosítás, büfé kialakítása, sátor állítás, molinók felrakása, megszerzése, ebéd megrendelése, a palacsintasütők beizzítása, sok-sok feladat, ami egy ilyen nap megszervezésével jár. De mindezt elronthatja a kedvezőtlen időjárás, ami miatt idén izgultunk épp eleget.

De oly kegyesek voltak az égiek velünk, hogy egy igazán csodás napot kaptunk!

Samu, a szuperbajnok

Az idei sportnap kiemelkedő futama Stampi, azaz Magyar Laci és a Kocsmáros Stedra Csabi között dőlt el, a Kocsmáros nyert, ha mást nem is a jövőévi feladatokat biztosan!

A Szuperbajnoki díjat Nyári Samu érdemelte ki, hisz ahol csak lehetett indult. Szívből gratulálunk neki! Samu jó ideje készült rá, erről szemé-

lyesen is meggyőződtem, amikor is a Jókai utcában róttá körköket.

Sokat lendít a programok szervezésében, hogy az Önkormányzat mellett két nagy támogatója is van a rendezvénynek. Hálásak vagyunk az Ipoly Erdő Zrt-nek, a Mi Falunkért Közalapítványnak, hogy jelentős támogatásukkal színvonalas és mozgalmas napot tudunk szervezni. Köszönjük a Szokolya-Wierden Egyesületnek, a Vác és Vidéke Vendéglátó Kft-nek, a Sisa Pékségnek, a Polgárőr Egyesületnek, Nagy Gizellának és a Népegészségügyi kollégáinak, a Nyugdíjas Klub tagjainak, hogy évről-évre számíthatunk rájuk.

Köszönöm mindenkinek, akinek része volt az előkészületekben, a bonyolításban és a rendezvény utáni munkában is. Legyen az szervező, támogató, önkéntes vagy segítő, önkormányzati dolgozó! A gyermekek felhőtlen, hálás mosolya adjon erőt a további sport és gyermeknapok megszervezéséhez.

Némethné Pintér Csilla

Szokolya sport-, és gyermeknap 2018.

Fotók: Velczl Diána

A gyereket kell tanítanunk, ő a lényeg!

Az idei tanév vége kicsit más volt, mint az elmúlt tizenhárom, hiszen utoljára zárta le azt Szádóczkiné Tötös Tünde igazgatónő. A következőt már más nyitja meg. Tünde negyven éven át dolgozott a település gyerekeiért, először tanítóként, majd igazgató-helyettesként, végül intézményvezetőként. Élete nyitott könyv a szokolyaiak számára, hiszen hivatásán túl a falurendezvények aktív résztvevője volt és két cikluson át önkormányzati képviselőként is tevékenykedett. Ezúton kívánunk neki jó pihenést és tartalmas további éveket!

- Mi vagy ki vezetett a pedagóguspályára?

- Gyerekkorom meghatározó élménye volt, amikor elsőként, az akkori tanító néni, Grósné Marika biztatására ott maradtam az iskolában egy korrepetáláson, hogy segítsen a nehezebben boldoguló osztálytársaimat. Akkor érlelődött meg bennem, hogy ezt a pályát válasszam. Dönthettem volna más hivatás mellett, de soha eszembe nem jutott, tudatosan készültem arra, hogy tanító néni leszek.

- Akkor lehet mondani, hogy téged a Jóisten is erre a pályára szánt.

- Mivel véletlennek nincsenek, nagyképűség nélkül mondhatom, hogy igen. Grósné Marika egy olyan minta volt előttem, aki mélyen megerősített az elhatározásomban. Hála Istennek később néhány évig kollégák is lehetünk, miután a főiskoláról kikerültem és dolgozni kezdtem.

- A középiskola után egyből felvételiztél a tanítóképzőre?

- Esztergomba felvételiztem, a tanítóképző főiskolára. Fel is vettek, de akkoriban annyira nagy volt a túljelentkezés, hogy Zsámbékon indítottak a Pest megyeieknek egy tagozatot, így ott töltöttem egy évet. Aztán az akkori igazgató és a volt a tanárai hívására otthagytam a napali képzést. Akkor csatolták ugyanis össze Verőcét, Kismarost és Szokolyát és attól féltünk, hogy mire végzek, nem lesz itt, a szokolyai iskolában helyem, mert betöltik az állást. Ezért a maradék éveket levelezőn végeztem – már ismét Esztergomban.

- Azonnal lett helyed Szokolyán, miután diplomát szereztél?

- Igen, 1978. szeptember 1-jén kezdtem itt dolgozni.

- Mikor lettél az iskola vezetője?

- 2005 szeptemberében egy évre kaptam megbízást, akkor még az önkormányzat volt a fenntartónk. 2006-ban írták ki a tendert, akkor megpályáztam és intézményvezető lettem, majd ennek leteltével újra pályáztam és a következő 5 éves ciklusban is folytathattam a

vezetői munkát, melynek félidejében 2013-ban átkerültünk a Klebersberg Intézményfenntartó Központhoz. A jelenlegi időszakra már nem szerettem volna pályázni, mert már csak két évem volt hátra a nyugdíjazásomig, azonban a kollégáim kérésére és a tankerületi vezetőség biztatására végül mégis benyújtottam a jelentkezésemet.

- Ősszel viszont már nem te nyitod meg a tanévet.

- Április 17-től töltöm a felmentési időmet, jelenleg az első négy hónapot, augusztus 15-ig. Attól kezdve december 15-ig a második négy hónap következik, amikor már nem kell dolgoznom. Lezártam a tanévet, megtörténik az átadás, júliusban pedig kinevezik az új intézményvezetőt.

- Mit érzel most, hogy véget ér az életednek ez a szakasza?

- Ezt nagyon nehéz megfogalmazni. Egyrészt felszabadultságot. Mindenki azt mondja, hogy nagyon nehéz lesz. Most úgy érzem, hogy nem, de majd szeptemberben, ha jön a becsengetés, kiderül. Nagyon elfáradtam, rendkívül sok volt a munka az utóbbi időben és hatalmas a felelősség. Sajnos azzal, hogy a Klebersberg Központhoz csatoltak, kikerültünk abból a védőburokból, amit az önkormányzat jelentett. Abban a tág körben, aminek a központja Vácon működik, csak egy vagyunk a sok iskola közül, míg Szokolyán mi voltunk AZ ISKOLA. A mindenkori polgármesterek és képviselő-testületek mindig nagyon fontosnak tartották az iskola fenntartását bármilyen körülmények között is, ez pedig adott egy nagyfokú biztonságérzetet. Mindemellett tavaly nyáron valósult meg az iskola teljes körű felújítása, abban az időszakban a napjaim nagy részét az iskolában töltöttem, aktív pihenésre nem volt alkalmam.

- Viszont lett egy szép iskolátok.

- Így van, meglelt a sok munka eredménye: itt a gyönyörű iskola, mindenki megelégedésére.

- Mi volt a legmeghatározóbb élményed a munkád során?

- Voltam tanító, munkaközösség-vezető, igazgató-helyettes, majd intézményvezető lettem. Ami legmélyebben meghatározta a pályafutásomat, az a kezdete. Az az első osztály, akikkel 1981-ben elindultam, egy nagyon lelkes, kiváló összetételű társaság volt, nagyon jó szülői háttérrel. Négy éven át tanítottam őket, és minden, amit utána következett, ebben gyökeredzik. Egyfajta feltöltődést adott, kezdő lökést, megerősítést, hogy „igen, jó helyen vagyok, nekem ezt kell csinálnom”

- Ezek alapján igazán szerencsésnek mondhatod magad a kezdeteket illetően a te első tanítótól kezdve az első saját első osztályodig, igaz?

- Ez így van. A volt tanítványaim többségének már a gyerekei is általános iskolás korúak, vagy már el is végeztek, nekem pedig megadatott, hogy még velük is foglalkozhattam.

- Meg lehet saccolni, hogy körülbelül hány gyerek ment át a kezded alatt?

- Ahogy így gyorsan utána számolok, osztályfőnökként, tanítóként körülbelül százötven gyereket tanítottam meg írni, olvasni, számolni, a négy évtized alatt viszont minden iskolás korú gyerekkel volt valamilyen kapcsolat.

- Mivel töltöd majd az idődet ősztől?

- Azt gondolom, hogy ezt a munkát csak teljes odaadással lehet végezni, így a családom, a gyerekeim az évek során egy kicsit a háttérbe szorultak. Szerencsém volt, hogy a szüleimmel együtt éltünk és ők nagyon sok mindent levettek a vállamról. Most végre eljön az idő, amikor egy kicsit visszaadhatok a családnak abból, amit sok éven át nem tudtam nekik biztosítani. Van egy unokám, akivel szeretnék nagyon sok időt tölteni. Mindezeket kívül végre utazhatok, olvashatok és kézimunkázhatok, ezekre idáig nem volt annyi időm, amennyit szerettem volna.

- Lehet-e észrevenni valamiféle különbséget az egykori és a mostani gyerekek között?

- Szerintem a rohanó életmód és a fellazult erkölcsi normák sok változást hoztak magukkal. Egy tanító néni negyven évvel ezelőtt még egy mindenki által tisztelt személy volt, ma már ez nincs így. Sajnos ma semmire nincs kellő időnk. Mindent gyorsan el akarunk végezni, aztán vagy bevésoódik a gyerekekbe, vagy nem. Elfelejtődött az is, hogy a jogok mellett kötelességek is léteznek. Míg a pedagógus a kötelességeket helyezi előtérbe, sokaknál a jogok vezette sor végén kullog a kötelesség. Sajnos egyre nagyobb táborot alkot-

nak azok is, akik azt gondolják, hogy az iskola, meg az óvoda majd megtanítja mindazt, amit otthon kellene megkapnia a gyerekeknek.

- Milyen üzenetet fogalmaznál meg a mai pedagógusok számára?

- Mint minden hivatásban, ezen a pályán is csak hittel felvértezve lehet helytállni. Hiteles, csak akkor lehetsz, ha a gyerek azt látja a szemedben, amit kimondasz a szádon. Hitelesség és

következetesség – ezek nélkül nem érdemes csinálni. Ha valaki a pedagógus pályának szentelte az életét, az csakis teljes odaadással végezheti a munkát. A másik dolog, amit nagyon fontosnak tartok, hogy soha nem a tananyag és a tankönyv a fontos. A gyereket kell tanítanunk, ő a lényeg! Nem szabad elfelejtenünk, hogy mindenkinben van valami jó. Meg kell találnunk azt az icipici szikrát, amiből a későbbiekben lángot tudunk gyújtani. Aki ezt a

pályát választotta, abban meg kell lennie a képességnek arra, hogy megtalálja a gyerekhez vezető utat úgy is, hogy az ő fejével gondolkodik és az ő szívvel érez.

Révuti Norbert

Tanév végi események az iskolában

A 2017/2018-as tanév vége számos programot és feladatot tartogatót az iskola tanárai és diákjai számára egyaránt.

Május elején a szokásoknak megfelelően az alsós osztályok osztályfőnökeik segítségével köszöntötték az édesanyákat, nagymamákat: megható pillanatoknak lehettünk tanúi. Az ezt követő hetek folyamán jó néhány rendezvény várta a gyerekeket: a 3-4. osztályosok író-olvasó találkozáson vehettek részt az IKSZT szervezésében, 50 gyermek pedagógusok és szülők kíséretében (közreműködésüket itt is köszönjük) a Baptista Szeretetszolgálat jóvoltából a Fővárosi Nagycirkuszban járt, a Sportnapon pedig alsós akrobatika csoportunk Keszericz Kármén tanárnő felkészítésével sikeres fellépésen vett részt. Ez utóbbi alkalom nemcsak a kicsiket mozgatta meg: nagyon sok diákunk, illetve osztályokból alakuló csapataik vettek részt szép eredményeket elérve a nap sportprogramjain.

A felsős osztályok közül kettő ugyanakkor májusban már javában készült a tanév egyik nagy megmértetésére is: 6. és 8. osztályosaink angol nyelvi, szövegértési és matematikai kompetenciáikról tettek tanúbizonyságot május közepén. Nagy örömeinkre szolgál, hogy az elmúlt években az országos átlag feletti vagy annak megfelelő eredményeket produkálnak a gyerekek. Az ez évi eredményeket 2019 februárjában közli majd az Oktatási Hivatal, a felmérés-kor kézhez kapott azonosító birtokában lehet majd azokat megtekinteni.

Hetedikeseink életében is fontos időszak érkezett el ekkorra: a kismaros Vilcek Gyula Általános Iskolával karöltve a mindenkor hetedik évfolyamunk harmadik éve vesz részt a Határtalanul-programban, melynek első lépéseként a két osztály május elején a kirándulás előkészítéseként a pályázatban meghatározott feladatokat végezte el Budapesten; majd néhány hét múlva 4 napot töltöttek Erdélyben, a Székelyföldet bejárva. A program sikerét jellemzi, hogy a következő tanévre is beadtuk a pályázatot, melynek eredményét jelen pillanatban is várjuk.

Pályázatok kapcsán egy újabb projektbe is belevágtuk fejszénket, s örömmel adhatunk hírt arról, hogy sikerrel: az Erzsébet a Kárpát-medencei Gyermekéért Alapítvány által meghir-

detett őszi Erzsébet-táborokban való részvétel pályáztuk meg. A szülők, a gyerekek és a pedagógusok fegyelmezett és megfeszített munkája lehetővé tette, hogy viszonylag szoros határidővel hatalmas adatmennyiséget feldolgozva jelentkezzünk a programba, mely jelentkezőt az Alapítvány elfogadta, így szeptember 24-26. között az iskola 2-8. évfolyama és pedagógusai a felújított zánkai Erzsébet-táborban fognak három napot tölteni.

A sikeres tanévzáráshoz mindemellett hozzátartoznak versenyeredményeink is. A Bendegúz Akadémia Tudásbajnokság levelező versenyén iskolánk 16 tanulója indult, akik közül 9-en arany, 6-an ezüst, 1 tanuló pedig bronz minősítést ért el. Kiemelnénk Szabó Dániel 3. osztályos tanulóink megyei 7. helyezését, felkészítő tanára Zima Katalin tanárnő. A Böngész környezetismereti levelező versenyen Adamek Zita és Bíró Levente 3. osztályos tanulók 5. helyezettek lettek, felkészítő tanárunk Zima Katalin tanárnő. A megyei Nyelvész Versenyen Farkas Berta 7. osztályos tanulóink ért el 13.,

Stedra Flóra 8. osztályos tanulóink 23. helyezést – felkészítő tanárunk Barton Zsoltné tanárnő. Matematikából elért versenyeredményeinkre is büszké lehetünk: az 1. osztályos Bíró Bianka 12. helyezést ért el matematika levelező versenyen (felkészítő tanárai Laufer-Galambosi Zsófia és Keszericz Kármén tanárnők); Nyári Sámuel 2. osztályos tanuló pedig a SuliHód Bt. országos levelező versenyen matematikából országos 10., magyarból pedig országos 27. helyezést ért el (felkészítő tanárai Demján Bernadett és Káplócza Beáta tanárnők). A Közgazdasági Szakközépiskola által meghirdetett matematika-versenyen a 7. osztályos Kardos Kincső 3. helyezést ért el úgy, hogy kizárólag 8. osztályos tanulók előtték őt meg, Laucsik Dominikkal csapatot alkotva pedig a szintén itt meghirdetett gazdasági verseny döntőjét is kiváló eredménnyel, 2. helyezéssel zárta. Ugyanezen a versenyen a Bíró Boglárka, Dobó Réka és Stedra Flóra alkotta 8. osztályos csapat 4. helyezést ért el.

Zenei területen is kiemelkedő munkát végeznek diákjaink: a Szobi Kodály Zoltán Zeneiskola kihelyezett tagozata 2. éve működik intézményünkben. Furulyát és zongorát tanuló tanulóink vizsgáikat követően hangulatos koncert keretében mutatták be, mennyit fejlődött hangszeres tudásuk a tanév folyamán.

A jól elvégzett munka jutalmaként június elején az osztályok osztályfőnökeik szervezésében és vezetésével osztálykiránduláson vehettek részt érdekesebb-nél érdekesebb és izgalmasabbnál izgalmasabb helyszíneken, mint például a Törökmezői Kalandpark, valamint a budapesti Cyberjump és Future Park. Majd a tanév utolsó hetében a Madarak-Fák napja és a Gyereknapi

keretében játékos akadályversenyen vettek részt, igazi tűzoltóautót és rendőrautót próbálhattak ki, végül pedig Kőhalmi Ferenc bűvész mutatványai varázsolták el őket – nem csoda, hogy a nap végére megéhezve jó étvágygal fogyasztották a Sisa Pékség ínycsiklandó pizzáját.

Ekkor már csak pár nap választott el bennünket a tanév talán legmeghatóbb eseményétől, a ballagástól – de előtte még iskolánk tanulóinak körülbelül fele vett részt színházlátogatáson. Budapesten, a Vígyszínházban a Pál utcai fiúk varázsolták el a gyerekeket, szüleiket és a pedagógusokat egyaránt. Végül eljött azonban a bal-

lagás napja: különösen szép volt ez az alkalom, a virágköntösbe öltözött iskola. A pedagógusok és a diákok ezen a napon ugyanis nemcsak egy nagyon kedves és szívünkhöz nőtt 8. osztályt (osztályfőnök: Laufer Tamás) búcsúztathattak el, hanem Szádóczkiné Tötös Tünde Igazgató Asszonyt is. Megható volt az ünnepség minden pillanata – biztos vagyok benne, hogy szem nem maradt szárazon, amikor az iskola diáksága és tanárai együtt énekelték el Tünde néninek A Pál utcai fiúk c. musical Mi vagyunk a Grund! c. dalát. A mozgalmas, kihívásokban és örömekben egyaránt gazdag 2017/2018-as tanévet remek

tanulmányi eredményekkel zárhattuk: az iskola tanulmányi átlaga 4,2, magatartásátlaga 4,4, a szorgalomátlag pedig 4,3. Az tanév folyamán hiányzási mutatónk 5152 óra, s ebből mindössze 8 igazolatlan, ami nagyon nagy előrelépés. Mindezek szellemében köszönjük a kedves Szülők együttműködését, Szokolya Község Önkormányzata mindenkori segítségét – jó pihenést és feltöltődést kívánunk mindenkinek az előttünk álló nyárra!

Sárosné Nobik-Nagy Rita
angol tanár

Mosollyal az emberért

Biztosak lehetünk benne, hogy ember nem élte még le úgy az életét, hogy rövidebb-hosszabb időre valamiféle krízisbe ne került volna. Időnként ez olyan mértékű lehet, hogy úgy érezhetjük, egyedül, saját forrás segítségével nem tudunk megbirkózni vele. Többek között ilyen esetben érdemes szakmai segítséget kérni, mondjuk a Dunakanyarban működő Mosoly Család- és Gyermekjóléti Szolgálatról. A részletekről Horváth Anikót, a szervezet vezetőjét faggattuk.

- Mi a Mosoly Család- és Gyermekjóléti Szolgálat illetékességi területe?

- Öt település: Nagymaros, Kismaros, Verőce, Szokolya és Kóspallag. A székhelyünk Nagymaros, a többi településen az ügyféllétszámnak és az ellátási igényeknek megfelelően tartunk ügyfélfogadást, illetve látogatunk családokat. Így Nagymaros után Verőce a legnagyobb hangsúlyt kapó település, ahol hétfő kivételével minden hétköznap megtalálhatóak vagyunk.

- Milyen feladatokat láttok el és hányan vesztek részt a munkában?

- Két szakfeladatot látunk el, az egyik a családi bölcsődei ellátás – itt elsősorban nagymarosi gyermekeket látunk el, mert Verőcén, Kismaroson és Szokolyán az ellátás már helyben megoldott – a másik pedig a család- és gyermekjóléti szolgáltatás. A bölcsődei ellátásban négyen dolgoznak, a család- és gyermekjóléti szolgálatnál pedig velem együtt öt kolléga tevékenykedik. A településeket úgy osztjuk el egymás között, hogy mindegyikre két szociális munkás jusson, az esetleges helyettesítést megvalósítandó. Így például Verőcén az egyik kolléga kedden és szerdán dolgozik, a másik pedig csütörtökön és pénteken.

- Régebben a családsegítői és a gyermekjóléti szolgáltatás külön funkcionált. Változott-e ez az elmúlt években?

- 2016-tól a család- és gyermekjóléti szolgáltatás eggyé vált, de természetesen léteznek kimondottan a felnőtt lakosságra és speciálisan a gyermekekre jellemző problémák és rájuk vonatkozó

szolgáltatások. Többnyire persze a gyermekjóléti ügyek családsegítősek is, míg fordítva nem feltétlenül. A kollégák komplexen és egészében tekintenek az egyes családokra, illetve az ügyfél kapcsolatrendszerére. Előfordul, hogy valaki egy adott problémával segítségért fordul hozzánk és a beszélgetések során más nehézségek is felszínre kerülnek. A családsegítésben egyre inkább megjelennek a különböző kapcsolati konfliktusok. Ezekben nem mindig szerepel gyermek, lehetnek „sima” párkapcsolati problémák is. Az ilyen gondokkal érkező ügyfeleink jellemzően nők, de férfi is előfordul.

- Ezek bántalmazásos ügyek?

- Nem. Egyszerűen nem úgy működik a párkapcsolat, ahogyan szeretnék, sok a vita, a veszekedés és szükségét látják, hogy tanácsot kérjenek, hogyan kezeljék ezeket. A gyermekjóléti területén rengeteg a kapcsolati zavar, és az iskolai magatartási probléma. Az összes településre igaz, hogy láthatóan csökken a szülői felelősségvállalás. Tudható, hogy a gyerekek nagyon sok időt töltenek az intézményekben és a szülők gyakran azt várják, hogy ott majd megoldják a felmerülő problémákat. Előfordul, hogy otthon nem is tapasztalnak olyan viselkedést a gyereknél, amit az iskolában igen. Gyakran hiányzik a következetesség, és előfordul, hogy az apuka és az anyuka nem ugyanazt várja el a gyerektől. Azt látom, hogy a szülők nagyon tanácstalanok a gyerekevelést illetően. Azt élik meg, hogy a gyerek nyolc-kilenc órát tölt különböző intézményekben, nekik pedig marad rájuk mondjuk három, ami nagyon kevés. Rettentő nehéz most szülőnek lenni. Rengeteg külső inger éri a gyerekeket. Hogy szülőként védjem is, de meg is tanítsam arra, hogy megvédje magát, maradjon nyitott, de ne mindenre – mindez nagyon nehéz. Ha bejön hozzánk egy szülő tanácsot kérni gyerekevelési kérdésben, akkor igyekszünk megerősíteni mindabban, amit nyilvánvalóan jól csinál és megnézzük, mi az, amit talán másképp kellene. Nagy szükség van a tanácsadásra hozzátéve, hogy elég nehezen vonhatók be bármilyen ezzel kapcsolatos kezdeményezésbe a szülők. Ennek főleg az az oka,

hogy reggel elmennek dolgozni, este pedig hulla-fáradtan hazaérnek. Gyereknek is és szülőnek lenni is nagyon nehéz ma. Van egyébként felnőtt pszichológusunk, aki szükség – haláleset vagy más családi krízis – esetén rendelkezésre áll.

- Az ügyfeleket tekintve önkéntes alapon működtök?

- Két módon érkezik hozzánk az ügyfél. Az egyik, hogy önként bejön hozzánk, a másik, hogy valamelyik intézmény vagy állampolgár jelez vele kapcsolatban és akkor mi felkeressük. Alapvetően önkéntesen igénybe vehető szolgáltatásaink vannak, ám ha időközben felmerül a veszélyeztetettség, azt nekünk tovább kell jeleznünk az illetékes szerv felé.

- Jellemző az önkéntes segítségkérés?

- Az egyik nagy problémánk éppen az, hogy az emberek gyakran nem mernek segítséget kérni. Egyrészt az előítéletek miatt, másrészt pedig nem szívesen engednek be egy idegent az intim szférájukba. Mindehhez hozzájön, hogy a családsegítő kollégák a személyiségükkel dolgoznak és kérdés, ki mennyire szimpatikus egy-egy ügyfél számára, mennyire érzi a segítő szándékot. Ha jelzés alapján kerülünk kapcsolatba egy ügyféllel, az első reakció részéről általában a védekezés. Pedig mi nem számonkérni vagyunk hivatottak, hanem segíteni. Ez utóbbit igyekszünk tudatosítani és az ügyfeleink ezt rendszert is értik.

- Mennyire ismertek a szolgáltatásaitok az illetékességi területeken?

- Egyre többen és jobban ismerik az ellátást, a nálunk rejlő lehetőségeket, ezért egyre többen jönnek hozzánk például a már említett párkapcsolati problémák miatt, vagy mert a szülő a kamasz gyermekét nem tudja elég hatékonyan kezelni. Nem igazán ismerik a szülők a rendszert, ezért mindig azzal kezdjük a beszélgetést, hogy elmondjuk, mi a Gyermekjóléti Szolgálat feladata, miben tudunk segíteni és van-e olyan szolgáltatás, amit igénybe tud venni. Ide tartozik, hogy a gyerekek sorsát, amíg általános iskolába járnak, könnyedén követni tudjuk, de amint

középiskolába kerülnek, már nagyon kevés információt kapunk.

- Mik a jellemző okai annak, hogy kapcsolatba kerültök egy egyénnel vagy családdal?

- A 2017-es statisztika szerint Kismaroson a gyerekeket tekintve a szülők nem megfelelő életvitele, különböző gyermeknevelési problémák, családi konfliktusok, valamint lelki, mentális problémák, iskolai kirekesztés és beilleszkedési nehézség. A leggyakoribb gondozási ok a felnőtt lakosságra vetítve a családi/kapcsolati konfliktus, az anyagi, ügyintézési problémák, a család nem megfelelő életvitele, illetve lelki, mentális problémák.

Verőcén a gyerekeket tekintve az (értelmi, érzelmi) elhanyagolás, magatartási és pszichés problémák, családi konfliktusok és a szülők nem megfelelő életvitele. A leggyakoribb gondozási okok a felnőtt lakosság körében az anyagi problémák, az ügyintézési nehézségek, az információhiány, a család nem megfelelő életvitele, illetve a rendezetlen családi kapcsolatok, konfliktusok. Szokolyán pedig a gyerekek esetében az (értelmi, érzelmi) elhanyagolás, magatartási és pszichés problémák, családi konfliktusok és a szülők nem megfelelő életvitele. A felnőtt lakosságot tekintve az anyagi problémák, ügyintézési nehézségek, az információhiány, a család nem megfelelő életvitele, valamint a rendezetlen családi kapcsolatok, konfliktusok.

- Hogyan jut a tudomásotokra, ha egy gyereknél problémák jelentkeznek?

- Azoknak az intézményeknek, amelyek gyere-

kekkel foglalkoznak, jelzési kötelezettségük van. Abban a percben, hogy érzékelik a veszélyeztetettséget és a szülővel való beszélgetés ellenére a szülő ezt nem szüntette meg, jelezniük kell felénk a problémát. Mi azt látjuk, hogy a gyerek csak egy tűnethordozója egy-egy családi problémának. Hatékony segítséget akkor tudunk nyújtani, ha a család valamennyi tagja részt vesz a folyamatban. Nehéz úgy tanácsot adni, ha csak az egyik szülő működik együtt velünk, hiszen egyoldalúak az információink. Alapvetően abból kell kiindulnunk, hogy mindenki a legjobbat akarja a gyerekének, jobbat, mint amilyen neki volt.

- Vannak problémák, amikre nincs megoldás, el kell viselni. Olyankor mit tudtok tenni?

- Igen, de sokszor már az is segít, ha meghallgatjuk az illetőt, ha odafigyelünk a problémájára, ha rámutatunk, mennyire tiszteletre méltó az, hogy egy ekkora feladattal birkózik meg. A munkánk egyik része a segítő beszélgetés, aminek részben az a lényege, hogy az ügyfelünk hetente egyszer elmondhatja a problémáit. A beszélgetések során mindig találhatunk egy-egy olyan mondatot, ami megmozgatja őt és attól kezdve kicsit másként tekint az életére. Sokszor halljuk, mennyire jól esik egy-egy beszélgetés.

- Mi számít sikersztorinak?

- Mi nem megoldjuk a problémát, hanem segítünk a megoldásban, illetve megtanítjuk kezelni azokat. Minden apró változásnak örülni kell, mert ezek hozzájárulhatnak egy minőségbeli átalakuláshoz. Egy család számára a sikertörté-

net az, ha önállóan meg tudják oldani a problémáikat.

- Ti, családsegítők, hogy vagytok?

- Egészen jól állunk, 2016 óta szinte teljesen lecserélődtünk, most egy stabil gárda dolgozik nálunk. Látom bennük a hivatástudatot, továbbképzik magukat, mert látják, mire van szükség. Bízom benne, hogy ezt a hivatástudatot az ügyfeleink is érzékelik.

- Hogyan bírjátok el a rengeteg problémát, amivel találkoztok a munkátok során?

- Hát, ez nem az a terület, ahol négykor lerakom a ceruzát... Szerintem most jó a csapat és a munkánkat segíti egy pszichológus is. Az, hogy megbeszéljük egymás eseteit, sokat segít, de fontos az is, hogy tudjuk, egy-egy eset során meddig tart a kompetenciánk és a felelősségünk és el kell tudni fogadni, hogy segíteni csak annak tudunk, aki ezt kéri, engedi. De nagyon fontos a humor is, anélkül nagy bajban lennénk.

- Mi a családsegítő legfontosabb tulajdonsága?

- Az empátia, önismeret. Hogy aki egy problémával hozzám fordul, azt érezze, hogy én mint segítő ülök itt. A jó segítő úgy kezeli a kliensét, ahogy szeretné, hogy őt is kezeljék. Elengedhetetlen, hogy higgyünk abban, hogy mindenki tud változni, változtatni.

Révuti Norbert

Nyári tenisz, sport és szabadidős játékok tábora

Szokolya tenispálya, sportpálya, Szalajka Községi Ház (Lévai u. 5/c)
Hétfőtől péntekig mindennap 8:30-16:30

Turnusok: Július 23-27., július 30-augusztus 03., augusztus 06-10.

Napi program:

9:00-11:00 Teniszoktatás, edzés

11-12:15 labdás ügyesséfejlesztés, labdajátékok

12:30-13:00 Ebéd

13:00-14:30 szabadidős játékok (kártya, társasjáték, darts, teke, asztalitenisz, stb.)

14:30-16:00 teniszoktatás

16:00-16:30 uzsonna, nap zárása.

Érdeklődni az alábbi telefonszámon lehet: 0620/461-63-01

Kedves Szülők!

A Szalajka Ház napközis jellegű (naponta 9-16 óráig) tábort hirdet
2018. július 16-20-ig

Helyszín: Szalajka Községi Ház és Könyvtár (Lévai u. 5/c)

Programok: kirándulások, kézműveskedés, lovaglás

A táborba 7-14 éves korig várjuk a gyerekeket. (Max. 15 fő)

A tábor költsége előreláthatólag: 15.000,- Ft

Jelentkezés és további információ:

Tarcsyné Lengyel Magdolna Tel: 06-30-202-7436

Köss ki Szobon!

A szobi Szent László Gimnázium

immár három éve indít

esti tagozaton is

gimnáziumi képzést.

Várjuk a következő tanévben is

a tanulni,

érettségizni vágyó

16. életévüket betöltött fiatalokat, felnőtteket.

A nyári időszakban szerdai napokon,

illetve előzetes egyeztetés alapján

más időpontokban is van beiratkozási lehetőség.

2628 Szob, Árpád utca 11.

Telefon: 0627/370-121 és 0630/944-49-37

E-mail: szlaszlo.titk@gmail.com

Sólyomfalvi Vigasság Szokolya 2018.08.18.

Helyszín: a Szalajka Ház mögött

Programok 10 órától:

Maszk Bábshínhá, népi játszóhá, népi kismesterségek kipróbálása, kézműveskedés, arcfestés, Poliuniverzum játszóhá, Lacikongha, ingysiklandó étkek, hűsítő italok, pörköltfőző verseny, kié a "Falu lekvárja"?, kié a "Falu kenyere"?, kié a "Falu szederinás rétese"?, Sólyomfalva vitéze verseny, "A legszebb konghakertek" országos verseny helyi eredményhirdetése, helyi művészeti csoportok műsorai, Emberöltő zenekar, Tánchááz a Suhaj zenekarral, tűzijáték, és esti kerti mulatság a Radio Live Zenakarral.

Szeretettel hív és vár mindenkit Szokolya Község Önkormányzata!